

Od 28. února do 3. března proběhl na naší farnosti malý kurs víry pro ženy pořádaný Cursillovým hnutím. Svědectví účastnic i ostatních cursillistů jsme si pak mohli vyslechnout v neděli ve 14.30 na závěrečné slavnosti.

### **Povídání s Jitkou Bečičkovou** *dokončení ze strany 5*

pravým pokladem. Chtěla bych poděkovat všem, kdo tuto službu cizkrajovským rekreatantům dosud poskytovali nebo spíše poskytovaly. Tady bychom také rádi přivítali nějaké posily.

*Jsou kromě workshopů o prázdninách v Cizkrajově i nějaké jiné akce?*

V polovině července se koná týdenní cyklistický tábor pro sportovce - děti a mládež od 13 let, který povedou už poněkoli káté Sychrovi a Vlachovi. Ve 2. polovině srpna bývá týden farnosti, ale ten už Bárka nezastřešuje. Kromě toho je možné se zde ve volných týdnech soukromě rekreovat.

*Máš pro činnost Bárky ještě nějaké nové nápady?*

Jedna kamarádka přišla s nápadem, že bychom mohli v Cizkrajově zorganizovat workshop pro dospělé. To je samozřejmě možné, ale zatím mně připadá reálnější (a není to z mé hlavy) zorganizovat 1-2 denní víkendové kurzy např. malování na hedvábí či sklo, aranžování kyttek, kurz keramiky, drhání a tkaní, nebo třeba i něco pro muže. Mohly

by se k tomu využít prostory bystrcké fary, jenom je zapotřebí projevit vážnější zájem a sehnat lektory. Potíž je v tom, že pro účastníky těchto kurzů nemůže Bárka nárokovat žádné dotace. Zájemci by tedy museli sáhnout do vlastní kapsy. Otec Pavel plánuje založení kroužku ochotnického divadla.

*Tradicí, se kterou lidé v sídlišti už počítají, se stal bystrcký živý Betlém, který také spolu se svým mužem organizačně zajišťuješ. Vypadá to velmi komplikovaně, jak to všechno v předvánočním ruchu zvládnete?*

Vypadá to složitě, ale v podstatě je to už zaběhnutá akce. Skauti připraví ohradu, osvědčená parta přiveze zvířata, vzdycyky se obětují nějací rodiče s miminky, někdo se postará o ozvučení a jiní zase o program, charita o rozdání cukroví a peněz, které se zde vyberou, někteří pomohou s úklidem. Opravdu to není tak komplikované, jak to na první pohled vypadá. Ale díky všem, kteří si na pomoc při této akci najdou před Štědrým dnem čas, což já osobně nepovažuji vůbec za samozřejmé.

*Jitko, musím se přiznat, že tiše žasnu nad tvým elánem, se kterým zajišťuješ ve farnosti tolik akcí. Za všechny, kdo z tvé činnosti mají užitek, bych ti chtěla poděkovat a také popřát všechno dobré do nadcházejících dnů a týdnů.* -jš



# Setkání

Bystřec, Květná neděle 2002

## Kříž

Pozoroval jsem se zatajeným dechem, v chlapeckém obdivu, nadpřirozeného Kráčivce, pohybujícího se nějakým pravěkým způsobem. Prázdnou místností se rozléhaly dunivé kroky a rytmicky doprovázely mužný zpěv.

Sledoval jsem totiž při práci svého meziříčského dědu, který si vykračoval na vysokých štaflích. Ladně přenášel těžiště z jedné nohy na druhou, držel kýbl s barvou a mistrným grifem širokou štětkou líčil strop. A k tomu si zpíval Svatováclavský chorál.

Bylo mu tenkrát dávno přes šedesát, ale malířské řemeslo neopustil, vymalovával staré měšťanské byty a já s ním občas chodil. Všude mu uctivě říkali: "Mistře, tak vás vítáme, odložte si, ták, štafličky sem, mrkněte se, jde o tento pokoj, vidíte, ale nejprve si musíte dát svačinku, že." Děda rozhodně odmítl, že teprve až bude mít za sebou první nátěr. Pak se převlékl do svého bílého pláště a rozložil nádobíčko.

Majitelům nechal vybrat z válečkových vzorů nebo z honosných ještě rakousko-uherských šablon, sám rozhodl o barvě a pustil se do díla. Dokázal splnit i speciální přání - kolem lustrového zavěšení namaloval věnec ze žitných



*návesní kříž Svařenov, jaro 2002*

klasů nebo do ložnice na strop hvězdné nebe i s úplňkem. Sám byl nedělním krajinkářem, a tak vnášel do té surové natěračské práce podivuhodnou lehkost.

Lakýrnicko-malířskou živnost mu po únoru 48 sice soudruzi sebrali, trapičsky ho vláčeli po dílnách, ale on se tím nenechal otrávit. A tak v těch těžkých, zatvrdlých dobách

jako zbožný křesťan jezdil na kole po Vysočině a zadarmo a ze své kapsy se anonymně podílel na krajině: bílil u cest kaple, opravoval boží muka, znovustavěl litinové kříže a stříhal z plechu rozepjatá těla křížovaného Spasitele, která tím svým rustikálně naivním způsobem pomalovával a zasadil na kříž do větrné krajiny. Kolem Velkého Meziříčí a Taso-va jich dodnes u cest potkáte desítky. Vzpomínám si, že když maloval Ježíšův výraz, dával si pravidelně do postele tmí, aby se alespoň trochu přiblížil jeho bolestné agónii.

V devadesátém roce, těsně před Velikonocemi, přišli za dědou ze sousední obce Svařanov, že potřebují namalovat na třímetrový plech Spasitele, aby jej mohli na Velký pátek pověsit na návesní kříž. Osmdesátiletý, churavý děda kývl. Jenže během několika dní ulehl do postele a už nemohl vstát.

Nesplněný slib však tlačil, a tak se musel plech přinést k posteli, babička míchala barvy a on, v pyžamu a z postele natažen, kladl sinalé barvy na vychrtlé tělo plechu. To už nepotřeboval ležet pro prožitek bolesti v tmí. Bolest už ho zalehla celého. Stačil krvavě rozdrápat bílé čelo Kristovy tváře a vysílen se z postele sesul do barev. V noci uprostřed svatého týdne umřel. A Svařanovští stihli vyzvednout plechového Ježíše Krista na Velký pátek. Trčí tam, za desetiletí větrem a deštěm ošlehan do nehmotné, éterické beztlíže.

Miloš Doležal, Lidové noviny,  
Velký pátek 2000

## Jak dál v Cizkrajově

V půli února se na bystrcké faře sešla skupinka lidí, kteří se budou podílet na organizaci prázdninových akcí na faře v Cizkrajově. Program, který se v posledních letech stal už tradicí, proběhne i letos. Jeho součástí bude týdenní pobyt pro cyklisty, tři prázdninové umělecké dílny (workshopy) pro děti a mládež a Týden farnosti, který je určen pro rodiny i jednotlivce bez omezení věku. Na dalších sedm dní ožije cizkrajovská fara muzikou, protože zde bude mít soustředění skupina Litava. Zbývající tři týdny jsou ještě volné a jsou k dispozici všem zájemcům k prožití dovolené s rodinou a s přáteli.

Setkání organizátorů bylo zároveň příležitostí k určité rekapitulaci a k úvahám, jak v Cizkrajově pokračovat. Když jsme před pár lety cizkrajovskou faru pronajímali, podobala se spíš zřícenině a řada farníků nad tímto rozhodnutím celkem oprávněně kroutila hlavou. Ani dnes ještě není všechno ideální, ale díky stovkám dnů brigád a také nezanedbatelným finančním prostředkům fara nabízí ubytování pro víc jak 50 lidí včetně potřebného sociálního zázemí. K dispozici jsou i další prostory v přilehlých hospodářských budovách, rozlehlá zahrada a dvůr. Každé léto se pobytů v Cizkrajově zúčastní okolo 200 lidí.

Z tohoto výčtu by se mohlo zdát, že nejsou žádné problémy. Přesto se však při pohledu do budoucna nabízí řada otázek. Hnací motorem rekonstrukce fary byl pan kaplan. I běžná údržba stávajícího stavu, natož provádění dalších úprav a případné rozšíření kapacit budou vyžadovat hodně úsilí. Najde se mezi námi ochotný laik, který by v tom

## Z vody a z Ducha svatého se narodili:



20. 1. David Martin Rudolecký
3. 2. Eliška Silvie Charousová
17. 2. Jan František Trnavský
17. 2. Karel Václav Trnavský
24. 2. Tereza Filoména Hrubá
3. 3. Tereza Dlouhá
10. 3. Lukáš Havránek

## Ze života farnosti

V pátek 7. prosince po dětské mši svaté opět přišel do Archy hodný a štědrý Mikuláš.

Adventní duchovní obnova pro mládež se uskutečnila o víkend 7. - 9. prosince na faře v Bedřichově. Sešlo se zde kolem 20 mladých účastníků, kteří kromě několika přednášek a mše svaté také uskutečnili několik zajímavých her v romantické zasněžené přírodě v okolí Bedřichova.

Dne 9. prosince zněly nedělním odpolednem a hlavně Archou vokální skladby z doby baroka a renesance v podání Brněnského ekumenického sborečku.

Pokud se chtěl někdo dozvědět něco o společenstvích, která se tu scházejí, jistě si přišel na své při "Ekumenických koláčcích". Neformální seznamovací setkání proběhlo v Arše v neděli 16. prosince v 17 hod. O koláčky tam prý skutečně nebyla nouze.

Vánoční benefiční koncert duchovní hudby pro nás připravila dne 22. prosince ve farním kostele Musica sancta se svými hosty. Zasnili jsme se při vánoční hudební baladě "Děvčátko se sirkami". Výtěžek z koncertu byl věnován Domovu svaté Markéty pro

## V naději společenství Božího lidu se s námi rozloučili:



7. 12. Jan Křivánek
21. 12. Marie Otradovcová
29. 12. Helena Hudcová
16. 1. Josefa Vrbíková
1. 2. Antonie Zárubová
15. 2. Julie Vlčková

matky s dětmi v tísní.

V sobotu 23. prosince v 15.00 hodin znovu "ožil" Živý betlém u Archy. Čekal nás kulturní program a současně jsme měli příležitost přispět na sociální pomoc v Bystřici.

5. a 6. ledna proběhla v naší farnosti, jako v mnoha dalších místech diecéze, Tříkrálová sbírka, kterou zorganizovala Diecézní charita. Celkem se v bystrcké farnosti vybralo 30.734,60 Kč, v Kníničkách 10.322,30 Kč, v Rozdrojovicích 11.761,- Kč.

Lyžařský zájezd na Červenohorské sedlo proběhl v sobotu 12. ledna. Sněhové podmínky pro milovníky lyžování byly příznivé.

V neděli dne 3. února v 16 hod. v Arše zahájila jazzová skupina Indigo kvartet prodejní výstavu fotografií Marka Borského. Mohli jsme si prohlédnout snímky přírody doplněné biblickými texty.

Pro nové tváře přicházející do našeho farního společenství bylo uspořádáno přátelské posezení v neděli 17. února v Arše. Noví farníci se zde seznámili s životem v naší farnosti.

## Co všechno se může odehrát na faře v podkroví

*Poslední únorový pátek po večerní mši svaté se šest mužů (čtyři zdejší a dva "přespolní") uchýlilo do podkroví naší fary. Měli v úmyslu strávit tam dvacet čtyři hodiny v mlčení a v modlitbách, a to všechno o chlebě a o vodě. Jeden z nich nám o tom napsal toto svědectví:*

### Půda - Poušť

22. února jsem odešel na "poušť", to abych hledal a našel sama sebe. Každý takový pokus stojí za námahu té podstoupené zkoušky, neboť již staří a zkušenější předchůdci věděli své a to "své" zhusta doporučovali všem následujícím generacím. Můj to byl již pokus druhý a budu-li i v budoucnu toho mocen, budu setkávání opakovat, neboť opakování jest matkou moudrosti.

Se mnou nás bylo šest. Jako kádí v Káni Galilejské. I ony čekaly na ten správný okamžik, aby bylo učiněno to, co bylo, nějaký čas.

V tichu se čeká obvykle s jistou netrpělivostí, alespoň na půdě. Ale ona přejde, i mě přešla. A najednou byl v mé duši klid a pokoj a mír a také smíření se sebou a odhodlání být jiný, lepší. Byla ve mně silná touha po proměně, po spiritualitě proměnění, která vychází z toho, že jsem takový, jaký jsem, se všemi špatnostmi i slabostmi, že ve mně je toto všechno přítomno, ba ještě více, a přesto to není na překážku, že to má svůj smysl, že jsem

takto orientován a veden ke své slabosti právě proto, abych pochopil, že ze sebe sama nemohu nikdy nic. Že to jen Bůh a jenom on a já musím jen chtít

Roberto

## Zpráva o farní radě

Pro ty, kteří snad přehlédli sdělení v Infu 6/02, bych ještě jednou chtěl uzavřít akci "samospráva farnosti", kde jsme se (my laici) pokoušeli o převzetí provozních záležitostí farnosti prostřednictvím volené farní rady. Ale nestihli jsme to.

V průběhu letošního ledna byly zveřejněny v naší diecézi "stanovy ekonomických rad", které určují laikům úlohu poradců. Do ledna jsme spolu s panem farářem vycházeli z odpovídajících obecných ustanovení církevního zákoníku, a tam jsme nenacházeli konflikt, a pan farář se k našemu návrhu stavěl vstřícně. V nové situaci by realizace našich návrhů vyžadovala výjimku udělenou biskupstvím, a toho se nám nepodařilo dosáhnout.

Zatím tedy volby nebudou, ale očekáváme, že za nějaký rok se situace v naší církvi ještě trochu změní a bude potřebné kněžím pomáhat trochu samostatněji. Potom třeba bude vytvořeno příslušné právní prostředí, farnosti budou k nějaké podobné aktivitě vybízeny a my využijeme výsledků diskuse, která tu koncem minulého roku probíhala.

Za přípravou skupinu Josef Krčál

Otce Pavla aspoň částečně nahradil? A jak dál v oblasti ekonomické? Většina prací se provádí brigádnicky, hodně materiálu se sehnalo za minimální ceny. I tak stojí provoz cizkrajovské fary nemalé prostředky, které nelze pokrýt ze stávajících výnosů z pronájmů. Bylo by řešením poplatky za pobyty radikálně zvýšit a znemožnit tak účast rodinám s více dětmi? To jsme stále ještě v oblasti provozních nákladů. Jak se však rozhodnout v situaci, kdy jako nájemce jsme vyzváni k opravě střechy přilehlé hospodářské budovy, která je v havarijním stavu? Majitel, kterým je farnost Slavonice, nemá peníze. Pokud bychom dokázali střechu opravit, získali bychom tím zároveň další prostory k užívání. Opačnou alternativou je konstatování, že nám Cizkrajov za takové úsilí nestojí, a ukončení pronájmu fary. Už teď víme nejméně o jedné farnosti, která by nás ráda v roli nájemce vystřídala. Pro nás by to samozřejmě znamenalo podstatné omezení, ne-li zrušení výše zmiňovaných prázdninových akcí. Prostory, které by se svými podmínkami blížily cizkrajovským, bychom ve frekventovaných prázdninových termínech jen těžko hledali. A to nemluvím o výši nájemného.

Takže shrnuto a potvrzeno: Jsme ochotni investovat své peníze a třeba i čas, aby okolo 200 dětí i dospělých mohlo i v dalších letech prožít týden prázdnin v křesťanském společenství uprostřed nádherné přírody? Uvědomujeme si, že je to svým způsobem i misie v téměř zcela pohanském pohraničí?

Myslím si, že hledání odpovědi na tyto otázky se netýká jenom těch pár lidí, kteří se aktivně podílí na přípravě akcí v Cizkrajově nebo těch, kteří tam tráví část prázdnin, ale nás všech. I když zatím nejsou vhodné podmínky pro navrhovaný projekt laické samosprávy (hospodářské rady farnosti), nezabývá nás to povinností zaujímat stanoviska k věcem společného zájmu a nést za ně odpovědnost. Vítány jsou proto nejen praktická pomoc, ale také jakékoliv názory a připomínky adresované Otci Pavlovi nebo do farní schránky.

Za všechny přátele Cizkrajova děkuje

Zdeněk Michalec

## Jakub Deml opět na faře

V neděli 17.2. se půdní vestavba zaplnila ještě víc, než se čekalo. Musela se dokonce dopředu přistavit jedna řada židlí, aby všichni, kteří přišli na večer poezie Jakuba Demla, mohli pohodlně sedět. Na úvod připomněla Jitka Hrušková, že se jedná o kněze, který působil nějaký čas také v naší farnosti, a vzpomněla loňský výlet Otce Pavla a několika dalších příznivců mistrova díla do jeho rodného Tasova.

Slova básníka zazněla ústy Lydie Kama-

sové a Roberta Scavina, hudební doprovod obstaralo duo Jitka Hrušková a Ludmila Tesařová. Slyšeli jsme jednak Demlovy básně, prózu a také životopisné vzpomínání. Hudba pocházela z pera Ondřeje Šárka a dala posluchačům možnost přemítat o slyšeném slovu, nechat se ukolébat nebo unášet. A nezbyvá než všem účinkujícím poděkovat za pěkný kulturní zážitek a pro některé také první setkání s dílem Jakuba Demla.

-luš

## Povídání s Jitkou Bečičkovou

*Jitko, zanedlouho se ve vaší rodině očekává radostná událost. Po delší pauze vám přibude třetí dítě. Bude to pro tebe zásadní změna životního stylu?*

Rozhodně. Sedm let chodím do práce a teď zůstanu zase doma. Těším se, že budu mít na všechno trochu víc času. Ráda bych začala dělat katechetický kurz a taky se chci učit anglicky. Očekávám také, že budu mít víc času na dvě starší děti.

*Ti, kdo vědí, v čem všem se ve farnosti angažuješ, mají obavy, že tyto aktivity zajdou na úbytě. Jak to vidíš ty?*

Já zase doufám, že budu mít na všechno víc času, když nebudu muset chodit do práce.

*Jak je to tedy s tvým angažmá ve farnosti a kdy to vlastně všechno začalo?*

V této farnosti žijeme patnáct let. Ze začátku jsme měli jenom "spolčo", naše větší zapojení začalo Cursillem v roce 96. Vzpomínám si, že když jsme v témže roce na podzim absolvovali pobyt v Cizkrajově s ostatními cursillisty, byla to skvělá příležitost seznámit se s mnoha sympatickými lidmi, s některými z nich jsme poz-

ději spolupracovali na aktivitách, které tu dřív nebyly.

*Jako právnička jsi připravila stanovy občanského sdružení Bárka. Můžeš nám trochu přiblížit, co všechno toto sdružení "zastřešuje"?*

Bárka je občanské sdružení pro práci s mládeží a dětmi, které nejsou nikde organizované. V našich podmínkách pro ně připravujeme prázdninové akce v Cizkrajově a také celoroční zájmovou činnost.

*Co všechno se do toho počítá?*

Především jsou to pravidelné kroužky v Arše, dnes je to výtvarný kroužek, který vede Veronika Pelánová, dříve to bývala i kytara, poslední dva roky je to lehká atletika pod vedením RNDr. Petra Bendy. Pod naším sdružením působí také Muzika Bárka, kterou vede Jitka Hrušková, zaštiťujeme také nedělní sportování ve školní tělocvičně, jeden týden pro rodiče s dětmi a druhý pro mládež.

Na všechny aktivity, které Bárka zaštiťuje, včetně těch prázdninových, žádáme jako malé občanské sdružení o státní dotace. Umožňuje nám to stanovit přijatelnou cenu třeba pro prázdninové pobyty.

Dříve jsme mohli přispět i na občasně víkendové duchovní obnovy pro mládež, které se konaly někde mimo naši farnost. Každý rok je třeba o příspěvky znovu požádat. Zvláště žádáme na prázdninové pobyty a zvláště na celoroční aktivity. Ale tyto příspěvky - zvláště na celoroční činnost - jsou opravdu symbolické.

*Máte nějaké jiné zdroje příjmů?*

Jiné zdroje příjmů Bárka bohužel nemá. Přivítali bychom jakýkoli sponzorský dar.

*Prázdninové pobyty v Cizkrajově jsou známy jako workshopy. V posledních několika letech se vždycky organizovaly tři turnusy od nejmenších dětí až po dospělou mládež. Je takový workshop organizačně náročný?*

Je. Vést workshop není jen záležitost jednoho prázdninového týdne. Důležitá je příprava: postarat se o přihlášky, objednat autobusy, prázdninové akce ohlásit hygienikům, schůzka s rodiči i s vedoucími dílen, pojištění účastníků, nákup potravin a materiálu pro jednotlivé dílny, protože v Brně je vše levnější. A nezbytná je také příprava samotné cizkrajovské fary, tj. úklid, praní potahovin z 55 postelí, přichystání dřeva a posekání trávy na velké zahradě. To vše se musí stihnout během dvou brigád v květnu nebo v červnu. A každý rok se něco technicky vylepšuje či přestavuje... Tady je opravdu každá ruka dobrá a je škoda, že se těchto akcí vždy účastní jen malá skupinka lidí, přestože

se zde zažije spousta legrace, i když s rukama až u kolen. A platí tady - co si člověk udělá sám, toho si také víc váží.

*Jakým oborům se mohou děti o prázdninách věnovat?*

Mají možnost zapojit se do dílny hudební, dramatické, výtvarné, rukodělné, keramické, na workshopu pro starší děti a mládež byla i dílna uměleckého kovářství.

*A kdo tyto specializované kroužky vede?*

Jsou to dobrovolníci z řad mladých lidí, studenti i dospělí, jak z naší farnosti, tak často i ve větší míře - odjinud, kteří si najdou o prázdninách čas, třeba učitelé. Já jsem pětkrát vedla workshop pro nejmenší děti, vždycky se mnou jezdila stejná parta mladých lidí a velmi dobře nám to spolu klapalo. Ale jejich životní podmínky se mění, např. dokončili vysokou školu, budou pracovat a nemohou obětovat týden dovolené, atd. A vést workshop více let, je někdy náročné. Zkrátka, bylo by potřeba trochu nové krve, už proto, že noví lidé mohou přijít s novými nápady. Letos mě vystřídá Pavel Borský a vedení dvou dalších workshopů zůstane asi na Otci Pavlovi.

*A jak to v Cizkrajově funguje s vařením?*

Jsem ráda, že se na to ptáš. Spolehlivé paní na vaření jsou při každém workshopu  
*dokončení na straně 8*